

DÜSEVNI LISZT

Josip Klekl poslanec Črensovci

Mêszecsne verszke novine.

Slávni prêkmurszke evangelicsanszke sinyorije
reditel i vôdavnik: Fliszár János, Murska Sobota.

Rokopiszi sze morejo v
:- Puconce poslati. :-

Cejna na cejlo leto 20 din., v zvönsztrvo 30 din., v
Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.

Naprejplacilo gorivzeme vszaki ev. düh. i vucsitel.
Csek racsuna st. 13,586; imé „Düsevni liszt“ Puconci.

Evangelicsanszka a. v. cérkevna krajina vu králevcsini S. H. S.

Kr. st. 76/1927.

Velecsasztite Gmâne!

Postüvani, lübléni verebratje!

Od 27. do 30. szeptembra t. l. bode melo evangelicsanszko drüstvo Gusztáv Adolfa szvoje 72. glávno szpráviscse vu Grazi, na sterom céloga szvēta evangeliçanszki verebratje tao vzemejo. Obprvim sze godí, ka Drüstvo Gusztáv Adolfa szvoje glávno szpráviscse zvöna mej Nemskogaországa drží i escse tak blízi k nase-mi országi, naj tak Europe poldnésnyim i zhodnim evangelicsánom tüdi ponüdi príliko, da vu kém véksem racsúni taovzemejo na tom velikom glászdányi protestantizmusa. Csi gli szi szmemi goridjászti, ka na tom grazkom glávnom szpráviscsei z Jugoszlávije sztanovito doszta verebratov bode nazôcsi, dönek obiszkanje toga glávnoga szpráviscsa drüstva Gusztáv Adolf tüdi urádno nájtoplej porácsamo vszem verebratom.

Z-ednim podpiszano krajinsko pred-szedníkszvo proszi one g. dühovnike na-se krajine, steri z-kaksega zroka ne bodo mogli taovzeti na grazkom glávnom szpráviscsei, da sze v-nedelo pred glávnim szpráviscem (szept. 25.) ali pri bo'zoz slízbi, ali na poszebnom napredávanyi szpome-néjo z-blagoszlovlenoga dela Gusztáv Adolf drüstva i za grazko szpráviscse pa za nadaljno delo Gusztáv Adolf drüstva sze zdühávajo. Naj Bôg obilno blagoszlo-

vi szpráviscse i nadaljno deloványe drüstva Gusztáv A., na dobro céloga szvēta evangelicsanszke cérkvi i vesz krsztsansztra! Tô bojdi nasega evangelicsanszkgoga cérkevnoga lüdsztra molba vu dnévi grazko-ga glávnoga szpráviscsa!

Sto je Gusztáv Adolfa drüstvo, tô dobro zná dneszdén vszaki evang. krsztsenik. Naj ono szvoje blagoszlovapuno deloványe kém bole nászhajno i veszélo more csiniti, zato potrebüje té nájvéksi dobrocsinitel tüdi naso pomôcs. Tomi drüstvi, stero je nasim gmânam 'ze dûgi cajt dühovno i materiálno pomôcs dávalo (od leta do leta v nasoj dr'závi vise 200.000 dinárov vu vezdásnyoj valuti), scsémo mí eden ôszvetni lübézni dár prekdati kak edno zmérno znamênye zah-váloszti za poszvedocseno dugolétno ver-noszt, liki szvēta drûge orszacske cérkvi, i tô zdâ obprvim. Té dár moremo po obcsinszkem pobéranyi vu gmânej vküp-szpraviti i po zrendelüvanyi nase orszacske cérkvi vu Grázi oszobno ga prekdati.

Podpiszano predsedníkszvo cérkev-ne krajine mocsno verje, ka lehko racsúna na privoljenyé vszé gmân i proszi pos-tüvane gmâne, naj imenováno dárov po-béranye do 15. szeptembra zaklúcsijo i dâre na krajinszki urad vu Zagreb notri-poslejo.

Dühovni krajinszki president Dr. Ph. Popp szo gotovi augusztus mészeca tüdi oszobno prehoditi naso cérkevno krajino i vu gmânjaj naprédávanya dr'zati za dugo-ványe Gusztáv Adolf drüstva.

Nadale dühovni krajinszki predsednik escse poszebne ôszvetne plakáte gráz-koga glavnoga szpráviscsa razposlejo vszém gmânam, steri sze na cérkevne dveri, dühovnische kanzleije, tüdi lehko na híze evang. trgovin gori prebíjejo za szlú'zbo dühovno i materiálno grázkoga gyülésa.

Nase evangelicsanszke verebrate eti-sze pa pozdrávlamo z Gal. 6, 9—10 : „To dobro pa csinécsi ne obtrüdmo; ár vu szvojem vrêmeni bomo 'zeli obilno, csi dobrocsiniti ne hênyamo. Záto, dokecs csasz mámo, zevszémi dobro csinmo; nájbole pa z dományimi vere nase!“

Z-verebratinszkov prikapcsenosztjov Zagreb i Vel. Kikinda, 1927. juniusa.

Dr. ROTH VILMOS I. r.
szvets. kraj. predsednik

Dr. POPP FILIP I. r.
düh. kraj. predsednik.

Gusztáv Adolfa drüstva 72-goga glavnoga gyülésa redovék:

Gusztáv Adolfa drüstvo de szvoj lêtni gyüléls v-etom leti v-Grátzi drzlo, na sterom tál

vzéti sze vugodna prílika ponúja i nasim prêkmurszkom cérkevnim voditelom i vernikom. Gyüllés sze zacsne szept. 27.-ga vgojdno ob 8. vöri v „Stéphaniensaal“-i (Landhausgasse 12). Szept. 28.-ga (v-szrđo) vgojdno ob 8. vöri bodo rázlocni drüztv oddelkov szeje, kakti: a.) Stampa-rie dugoványa; b.) toga obhod na diasporé; c.) 'zenszki drüztv opravice; d.) diakonie; e.) Pol-szkoga országa cérkevni 'zitek; f.) zvünszki országov nemsko solsztvo; g.) nemskoga odvandraszta dugoványa. V-szrđo po pold. ednoga obcsinszkoga 'zenszkoga drüztva gyülésa dr'zánye, na sterom bode Dohms Berta glavárojca gori cstenyé dr'zála od brazílszki ev. diakonisz öpravic vu poszebni tamkasnyi diasporáj.

Uprav on iszti zvecsarek na mladinsziva racsun bode bo'za szlú'zba dr'zána vu „Heilands Kirche“ cérkvi, gde Knáb Gustávburgszki (pôleg Mainz-a), vu »Kreuz Kirche« cérkvi pa Rauck reichenball-i (zgornyi bajorszki) dühovnik bode predgao. Ob $\frac{1}{2}$ 6-toj vecsér sze zacsne ôszvetna bo'za szlú'zba vu „Industrie halle“-i. Vecsér pa dvoje lüdszko naprédávanye bode dr'záno po Dr. Niemöller (Elberfeld) dühovnika i po Dr. Hoffmann prälatusa (Stuttgart) vodsztvom. Na prvom obcsinszkom gyülési (szept. 29.) po poldn. ob $\frac{1}{2}$ 4-toj vöri bode Dr. Ritter Freiburgszki vszeyucseliscsni professzor naprédávanye dr'zao od „Die Reformation und das politische Schicksal Deutschlands.“ (Reformácia i politicsni sors

Podlíszek.

Bícs nazâ tüdi scsukne.

Zitka kēp. Máli román. Poszlovenco F. J.
Zvoná stük.

Bényei Marci je nê duro bio pri szoldákaj, hitro je domô prisao, gori szo ga mentüvali (bogat je bio), ali Pista je tam mogao osztánoti pri ognyenikaj, gde je szlú'zo. Hitro je avan'zerao i metálio dôbo.

Zaprva je na ruszoszkom fronti szlú'zo, szle-di szo ga pa na talianszki frontna Doberdoč díjali, stero je, kak gucsijo, ki szo tam bilf, poklov pekel bio.

Rávno je na pocsinek poszlan nyihov od-délek v-nikso málo vész, stera je számo bila vész, zdâ je bogme szporüsena bila, li számo cérkev je osztala céla. Tüli szo pocstivali vojnici.

Rávno je posta prisao, vecs mêszeov szo ze nê dôbili niksega glásza od dômi, píszmo je najprvle na ruszoszki front slo, odnut szo je zanyim poszlati.

Pista szí je doli szeo na cérkvi sztube, kama je szunce vrôcse szijalo i tak je csteo 'zené píszmo:

— Na znánye ti dam, lübléni moj tüváris, ka szem hvála Bôgi zdrava, stero tebi tüdi szrdca 'zelém. Te máli Pista je 'ze tüdi zdrav, 'ze je véksi zrászao i pomága mi pri deli. Palko je tüdi zdrav i Magdica tüdi. Lisiko kravo szem mogla odati, ár je v-velkoj szíhoci kaj szoná nê zraszlo i nebi jo mogla vóprekrmiti. 'Zétva je tüdi szlaba bila, nemam ti doszta dobrá píszati. Za lisike ceno szem dvá prascicsa kúpila, csi mi Bôg 'znyimi szrecso dâ, zadoszta maszti dájo. Poslem moj golôb i tebi nika szlanine i 'zmâhne ocvérknate pogacse. Ocsa tüdi, kak tak jesztejo. Pomágali szo mi

Nemskoga országa). Vecsér ob 8-moj vőri sze zacsne Rosegger-Weinhandl oratorioma notri pokázanye z-naszledüvajócsim nászlovom: »Es ist ein Reis entsprungen« pod varaskoga szpěvnoga chorusa direktora gosp. Kabatta profezora dirigálivanyem. Sztojí pa té szmēnsi szpěvni chorus z-400 kotrig, steri je z-rázlocsni grádzski szpěvni drústv Kotrif prebráni i včípposztávleni; zvön toga eden z-100 kotrig sztojécsí decé szpěvni chorus bode popéva.

Varaski Tanács szvojo Orchester gárdo püsstí prék. Solo bodo szpěvale naszledüvajócsse odlicsne szpěvkinye i szpěvci: Förstl Gertrud, Kittel Henriette, Maikel György, Manowarda Józef (vszi z-Becsa).

V-pétek, szept. 30-ga vgojdro ob 8-moj vőri v »Heilands Kirche« i »Kreutz Kirche« cerkváj bo'za szlú'ba bode držána; predgali do: Kirchenrat Dr. Baum (Erlangen) i Dr. Schmidt sinyör (Bratislava). Pred poldn. ob 10-toj vőri sze zacsne te drúgi obcsinszki gyülecs. Na sterom bode edno szlobodno naprédánye dr'zao Dr. Geissler drústva tájnik od evangelicsancov polo'zája v-SHS dr'závi. Po poldn. Grádsko Gustáv Adolfs 'zenszko drústvo goszté na Schlosbergi držáni banquet szrdcá pozové i tak od szvoje gôsztolübnoszti szvedôszto vcsini. Oszvetnoga banketa zacsétek sze vecsér ob 8-moj vőri v-»Annensal« presztoraj zacsne. V-szoboto, okt. 1-ga, bode vözlét (kirándulás) vu okôlice bre'zine.

orati, za steroga volo je ji Judka malô nê pojela. Vu lagojem sorsi szo szíromák, szpica szo vu neveszte ôki, ali sztric bi 'ze tüdi ráj billi, csi bi ocsa pod zemlôv le'zali. Gosp. dühovníka ocsa szo tüdi mrlí. Velki szprévod je bio. Te velki zvon szo tüdi odpelali, sztrahsno, ka vsze sze nevcsákamo escse; stük do 'znyega zlévali. Pazi na szébe moj lübleni! Velka je mojega szrdcá bolezen za twojo volo. Vgojdro, vecsér molim za tébe, naj gosp. Bôg odvrné od tébe golombis i kruglo proti tebi letécso. Pozdrávlam te i kùsnem sztôkrát, verna twoja tûvárisica:

Boriska.

Pista szi je premislávao nad 'zené píszmom. Zao nyemi je bilô po lisiki, ár nede mléka pri hi'zi, ali dvema prascicsama sze je pa radüvao. Zvon szo pa odpelali za stük. Pista je dobro poznao on zvon, nê szamo ednôk je hodo v-tormi i pomágao sztáromi zvonári zvoniti.

'Zenszka, kak míra i lübézni varitel.

II.

I bojdimo bár szveta zmo'zni gospôdj, od ôcisi nasi ednoga gíbanya naj viszí bár milionov sors, naj v rokaj mámo 'zitka i szmrti oblászt, csi vu nasem szrdci nega lübéznoszti, neszrecs-néni szmo na zemli od bár kogasté, ár je ni velikoszt, ni zmo'znoszt, ni bogászivo nê, stero bláj'zenoga vcsini csloveka, nego szamo li lübézen.

Táksa 'zenszka, vu steroj neprebiva lübézen, nema dôma, nema famílszke veszélnoszti. Pa je Bo'za dobratívnoszt nê stela csloveka na szamnoszt sztyoriti; z-tüvárisom, z-decôv ga je oblónao, vu steri serégi sze doszta bôgse má obcsútit, kak gdersté indri. Tak je steo, kak te obtrúdjeni iticsek, steri sze pred vihérom vu gnézdo povrné, tak cslovek tüdi mir, pocsinek, radoszt, szvoje bláj'zenszto med timi szvojimi lübléni, pri szvojem dômi má gori náidti.

Zatô sze trûdimo, záto szkrbimo, delamo, bojújemo sze do szlédnyega pihanya, ár nam tô právo, csiszto radoszt jedino li familie 'zitka blaj'zenszto ponüdí. Familiszkoga 'zitka vezálje, tople, o'zivávajócsse lübézni szijajócsse szunce, tamati, ta tûvárisica szamo zná dati.

Mati! Tô imé je náj szvetéše med csloves-csiga jezika recsmi i miszli. Od toga nega szlad-kese, prijétnése recsi, kak: mati.

Tak je zdâ 'ze té tüdi eszi za nami prisao.

Znáte ka, pajdásje, je pravo ednôk Pista szvoje vészi decskom, z-stere je ji vecs tam szlú'zilo, — kapa csi je té nôvi stük, steroga szwo na dôpun nê dávno dôbili z-nasega zvoná zlepáni? . . .

— Z-steroga zvoná?

— Nas te velki zvon je tüdi odpelani — nadaljáva Pista, szamo je te máli osztano domá. Sto zná, csi je nê z-tisztoga té nôvi stük?

— Tô je bogme mogôcse, odgovorí te tréjji, tak lèpo szveklo cêv má, kak je on bio.

Vszi szo tâh grátali. I premislávali szo szi, dalecs prék velki planin, dolôv, prék po tühinszki országaj, proti dômi vu ono osztávleno vész, steroj szo escse zvon odpelali.

Komaj szo csakali N . . . vészí ognyenici, naj znôva nazâ gori na brég pridejo k-stükkom i popolnê pohlédnejo nôvi stük.

Materna lübézen sztojí na zemli ober vszé drúgi szpodobnoszt vise. Tá lübézen nepozna odúrnoszti, nê szrditoszti, vsze odpüsszi, z-dobrôte, z-milosztjôv szegréje vsze one, na stere szvojo lübézen vörázpreszté.

Materszko lübézen obervszega odicsi edna provánszka popévkâ, stere zdr'zétek je naszledü-vajôcsi:

Edna dekлина sze je za szvojega lubiva bojala, ka jo povr'ze i tak je miszlila, ka ga mati v kraj od nyéjodratûje, záto je lubiva nagnola, naj szvojo mater v mori i nyéno szrdcé k-nyé prineszé, ár z-szvojega teskoga betega li tak ozdrávi. Szin je vcsino tô groznoszt, v môro je lasztivno mater na szvoje mâtke 'zelénye. Vö nyé je vzéo szrdcé, v-nádra szi je je szkrio, i od 'zelnoszti gnáni bítí k-lubi szvojoj 'znyim. V-kmici sze med idénym potekne, v globoko jamo szpádne. Materno szrdcé nyemi vö z-náder szpádne i dalecs sze szkobáca i zácsa gúcsati:

— Moj szin, jeli szi sze nê trnok vdaro?

Od etoga bole, v-szrdci obhodno, odicseno je nemogôcse materno lübézen razlo'ziti. Tô je ona velika lübézen, stera vsza odpüsszi.

'Zenszke! Goszpodin Bôg je vu tom, ka je vász za matere zravnao, vász z-táksim bláj'zensztvom obdarívao, z-sterim nalehci z-ócsi sztá-nete z-zitka zevszémi nevolámi.

Mati gda szvoje dête obiné i k-prszam szvo-jim sztiszne, vu szrdci szvojem nôva i do etimao

nepoznana obcsütênya szpozna, nôvi radoszt i nôvi boleznoszt vretino szpozna nyé. Niksa szkrovna zmo'znoszt nyé sôsnya, ka té máli dro-bis je li szamo po nyé mogôcsi 'ziveti, po nyé lübéznoszti rászti.

Csi opázimo ocszo, gda v-delí obtrüdjeni domô príde, pri nyegove familie dômi, pri vszoy csiszto'csi i rédnoszti vára máli otrok szvoj, vrlo szvojo tüvárisico, csi bár nepové, nyegovoga szrdca i dûha z-ocsi blíscsenya zarazmimo nye-govo zadovolnoszt, tak da bi erkao:

— Zahválim ti, goszpodin Bôg, eto bláj'-zenszvto!

Etakse bláj'zenszvto v'zivati sze znáss v szák-sega dosztája i csijje rávno eden i te drúgi nyega zadobiti szrecsen nê bio, pascsimo sze záto na tom bidti, naj nyé nasa deca, nasi pohodníki za-dobijo.

Osznávlajmo, hránmo gori nase szini i cseri, te príseszne ocseve i matere na lübézen vere i familinszkoga dôma, na jákoszten pobo'zen 'zitek: navcsimo je na one dûznoszti, stere na nyé csákajo. Aldújmo mi matere, 'zenszke célo szvojo mócs gori za familinszkoga dôma nasega, za famillie, decé nase "dobrobodôcsnoszti, i prísesztnoszti sze trúditi, delati i bojüvati.

I csi bi najsao sto pítati, odkud szi zajím-limo na eto pozványe, na dûznoszti nase szpu-nyávanye mócs, nyemi odgovorimo: z lübéz-noszti. Zamerkajmo szi dobro i neszpozábimo niti na edno megayene nê z-János apostola eti rôcsei: Bôg je lübézen i ki osztáne v lübéz-noszti, v Bôgi osztáne i Bôg vu nyem!

Okôli nyega szo nasztanoli, slátali, prímalí szo ga i koncoví je Pista vönazvészto, ka je 'znyúvoga zvoná, ár je rávno tákse leszsíne.

Po etomtoga szo vszigidár tak zváli té stük: nas zvon, stero szo ti ovi tüdi prék vzéli, csi szo 'znyega zácsali sztrélati, zglászo sze je te velki zvon, szo pravili.

Toga stüka cêv je bîla vszigidár nálescsécsa, ar szo jo N . . . vészi decski pucali, nágdár je nê bîla okajena, ali pa zamacskána.

Gda szo tê vu dôl na pocsinek odíslí, szo ga vu drúgi pazko dâli, ná szkrb májo na nyega.

Z-pocsívanya je je edna zapoved zdranfala, ka naj hitro idejo gori na brég, ár szo nepriatelle gori zvrtali meszto, odkud stüki sztrélajo i zdâ nesztanoma na nyé sztrélajo. Stüke morejo doj pripelati.

Oddélek je hito gori na brég, áli zdâ szo szo 'ze szrécsali, ka stüke doj pelajo. Vsze szo

tü stüki? — píta eden. Zvön ednoga vszi, tisz-to-ga je 'ze nemogôcse vneszti, ár szo 'ze okôli nyega tak csrepkali golombisje i srapnelje, da bi vrábli csvrcskali.

— Pista, szkricsí eden sztári ognyenik, vas zvon je tam osztano, nê szmo ga mogli vneszti.

— Nas zvon? ! — odgovorí Pista, tô ne-dopüsszimo. — Gori decski N . . . vészi. Doj pripelamo nas stük.

I 'ze je zácsao idti Pista z-trémi decski szvo-je vészi.

— Vcsaszi nazá! kricsí zanyimi zapoved-nik, tiszti stük je 'ze nemogôcse doj potégnotti.

Zaman nyim je gúcsao, oni li dráplejo gori.

Krugle szo fúcskale, granátje müvili kre-nyih i dönek szo do nyega prisli.

Trijé szo ga vlekli, Pista ga je tiszka. Vlekli szo ga v-némár doj po zréberji z-velkov obládnosztjov med golombisov szipávanyem.

Nisterna potrêbna znánya na G. A. drüstva gyülês gleđocs :

1.) Vszáki, kí tál namêni vzéti na tom gyü-lései nájkeszné do augusztusa 31. sze more zglásziti pri upravnistva vodstvi (pri: Pfarrer Friedrich Ulrich-i grázkem dühovniki, I. Postfach 221). Stero je za szprávlenya kvartela volo najbole potrêbno.

2.) Kí szo sze notri zglászili, szepembra prve dní vecsféle stampov dobjó po posti, med sterimi je „Teilnehmer kárta“ nájznamenitesa.

3.) Vszi, kí to kárto pri rokaj bodo mel po osztrákszki 'zeleznicaj 25%-ov popüsztka bodo v'zivali, stero kárto pri prvom határnom posztáji morejo doj dati postemplati. Z-tôv kártov de 'ze szepembra po 24-tom szlobodno v-Grádec potüvati. Tá kárta valala bode nájduze do okt. 4-toga, potom vecs nede 25% popüsztka. „Merkblatt“, stero de z-„Teilnehmer kárta“-ov na-ednôk poszlano, bode na potüvanye gleđocs za kázanye szlúzilo. — Sto z-zvönésnyega országa pride pri steromkoli határnom poszláji dobj po-püsztne potüvanye kárto, csi gori pokáze „Teilnehmer kárta“.

4.) „Teilnehmer kárta“ 10 schillingov kostá. Nájpravé bodo, csi z-pri notri zglásenyi sze z-ednim tê pênezi tûdi notri poslejo.

‘Ze bi ga szkoron v-gvüsnö meszto szprávili, Pista je malo sztano, da szi szapo po-prímle, ovi trijé li dráplejo. V-toj minuti je doj szpadno eden granát z-velkim rûmom i Pisto je zavado. On je nê csüo granáta rûm, on je sza-mo obarvani stük vido, veski zvon je csüo zcinkati, steri je túzno, ali obládavno cinkao, naj pohráni szvojega szrdcsnoga sziná. Na áldov je szpadno batrívnoszti i dûznoszti szvoje znanoszti domovine szvoje. Tam je pokopani z-ovimi junáskimi vojnikmi nindri vu Doberdoó peklen-szke krajine tûhinszkoj zemli, gde z-telikimi szvo-jimi bratmi szpí szvoj vekivecsen szen. Naj bode miroven szen nyegov!!’
(Dale.)

**Podpérajte
„DÜSEVNI LISZT“!**

5.) „Teilnehmer kárta“ valá na vsze szeje i vküpprihájanya zvön oni vküpprihájany, stero szo szkrovne i ti doticsni sze poszebno pozovéjo. Sto szi rési tákso kárto, on ali po posti, ali v-Grádcu vu »Bürói« dobí: a) sztanovány pôti-kazácsa ; b.) öszvetka redovék ; c.) „Festabzeichen“ ; d.) eden napíszek vu sterom na celi öszvetek gleđocs návod bode ; e.) pôti kazács na ráz-locsni vküpprihájany redovéke ; f.) edno z-brojom obravnano kárto na oratôrioma naprédávanye.

6.) Da szo szlobodna sztanoványa pomali i za vsze goszté sze tâksa szpraviti nebi mogôcsa bilá, sze upravnistvo poszkrbi, da vszi tâljemajôcsi na gyülésa vrêmen cenêse kvartele dobijo.

7.) Sto na szlédnyega dnéva »Fest mahli-tál namêni vzéti, on 5 schillingov naj posle notri z-ednim za tâljemajôcse kártov pênezmi.

Napísznik

gorivzéti v-prêkmuszke evg. sinyorie podpornice nazavûpsztra 1927. jun. 29. v-M. Szoboti dráznom lêtnom gyülési.

Cérkevni predsednik pozdrávla nazavûpsztra nazôcsi bodôcse kotrige i goszté, po sterom naszledûvajôcse naznanilo polo'zi pred gyülés:

Viszikost postüvani podpornice gyülés!

Bolezni i zaloszti obcsüténye napuni nasa szrdcá, csi pregledávamo nase prêkmurszke evg. cérví teski polo'záj. Szamô od szébe nam v-pamet pridejo Szvétoga píszma recsí: „zétve je doszta, ali delavcov je malo“. Tô je tô, doszta je potrêbcine, stera pomôcs 'zelé; doszta je bolécsi ran, stera bal'zam i vrászvto potrebûjejo, i jáko malo je na vrácsenyé potrêbnoga vrászvta, na teski boleznoszt odvrnenya szprávlene sume.

Misionszkivi nasivi gmajni szta pred velko pítanye posztávlenivi, v-tesko delo szta szégnole. Gornya Szlávecsa cérví zida, Dolnya Len-davszka sze k-zidanyi priprávila. V-obema mesztoma je nemûdno podpéranye potrêbno, ár je delo vise nyidvi môcsi i bojati sze nam trbê, ka prle, liki k-cili prideta, odnemoreta, i pod bremena teskôcsvom poménkavsa, sze vküper vlo-mita.

Dijacsaki nas dom je bár gori posztávleni, ali 'zalosztno mámo vadlívati, ka je veliki escse on dûg, steri je od zidanya dela gori osztano i na vöplácsanye csáka. Mesterszki lüdjé proszijo

szvoj zaszlüzeni nájem, na steroga vő dovoljene nemamo pokrítja. Za steroga volo je i nýega obsztoj negvüsen.

Moremo szpoznati i nê tajiti, ka szmo sze pri toga csákanyi vkanili. Diacski dom onoga szvétoga pozványa, stero szmo k-nyemi prikapsili, ka bi nasoj szvétoj materi cérkvi po vrémeni dühovnike, vucsitele i verevréle szvetszke voditele gájo, kak kebzüjemo, nebode mogao doszégneni. Toga eden zrok je tó, ka v-Murskoj Soboti tesko bode 8 razréдов szréndya sôla, na stero szi tí doticnsi faktorje, kak sze vídi, niti ne míszlijo, toga obecsanye, kak vnogo drúgo, li szamo osztáne obecsanye za nas národ; od toga drúgo zroka je pa rávno nê vrédnog úcsati, csednese bode mücsati.

Zagvüsno je teska nasa prísesztnoszt! Nezrešeno teska nasa sztáva!

Ka naj tak csinimo? Ka mámo zacsnoti? — Csi nescsemo pred vrémenom vesznoti, tak nasz more ete te'zki sztan escse na 'zilavése delo pobüdjávati, na ocelnêse ôpravice vrsití i na vodr'zánye pode'zigati.

Mi evangelicsanje szmo celô na szébe zaníháni. Zvön Bôga sze li szamo na verníkov áldovnoszt mámo naszlányati. Cérkev nasa li szamo tecasz bode sztala, dokecs nyé verníkov lübeznívi áldovov ogen nevgászne z-szrdc nyihovi. Za toga volo zdâ, da z-edne sztráni z-zahválnim szrdcom hválim verníkom zaprineseni áldov, steroga szo i v-etom leti bilô dobri príneszti na podpornice szvéti oltár; z-drûge sztráni sze z-etov prosnyôv povrném k-poszembni gmajn postüvanim verníkom, k-cérkevnim i szvetszkom voditelom: csi kolickáj lübéznoszti láda vu vasi topli szrdcái do szvéte materé cérkvi, do szvoje szvéte evangelicsanszke vere, tak vzemite vu vasa szrdcái i naszledûjte krajinszko nasega szvetszko predsedníka prosnyô: „Vékszo áldovnoszt v-prísesztnom“, ár ovak pogibamo.

Gyûlés predsedníka naprédánye na znánye vzeme.

Potom je podpornice pejneznik dao naprê racsun. Pôleg steroga je z-preminôcsega leta prêk príneseni osztánek bio 775·10 Din.

Poszembne szo darüvale: Murszka Szobotska 2807·50, Püconszka 2086·50, Bodon-szka 1202·65, Kri'zevszka 546, Hodoska 437·10, Gornya Szlávecska 474·50, Morávszka 276, Dolnya Lendavszka 383·50, Petrôvszka 360, vsze vküp 9.348·85 Din.

Domajnosevszka fara je i eto leto neobcsút na osztála pri pomôcsi dávanyi, na podpornico je od nyéni mrzli verníkov ni edna para nê zisla. Tô szo zaisztino dühovni sziromáci i milüvanya vrédní vbôgoga szrdcá nelütaráne.

Na te sume razdeljenye gledôcs je podpornice gyûlés neszledûvajôcs szkoncsao: Naj sze dâ a.) Diacskomi dômi 6000, b.) G. Szlávecskej gmajni 2000, c.) Na Nôvi Vrbász diakonis dom 500, vsze vküp 8.500 din.

Osztánek: 848 Din 85 p., z-steroga bodo na podpornice áldovov pobéranya árkusje stampani.

Podpornice predsedník z-toplim govorênyem zahváli nazôcsi bodôcsim kotrigam za prísesztyé, gyûlés zaklücsi.

Sinyoríje racsúni

od pretekôcsega 1926. jul. 1. do 1927. jun. 30. ga leta vu naszledûvajôcsi dátka posztávimo pred postüvane verníke:

I. Dijacskoga dôma racsun: Notrijemáne je bilô v-gotovi pênezej 66.487·97, v natúraliaj 4.734, vszevküp 71.221·97 Din., stero notrijemáne je szhájalo: prem. I. osztánek 7247·75, z-Sinyorszke podpornice (6.276 din. 10 p. v prôvem leti racsunaj) 2723·40, 'zoz 212·10, offertorium 925, z-Szobotske gmajne áldovi v-got. 5199·50, v-nat. 1980·50, vk. 7180; z-Püconszke gmajne áldovi v-got. 7202·60, v-nat. 200, vk. 7402·60; z-Bodoniszke gmajne áldovi v-got. 254.50 v-nat. 251·50, vk. 506; z-G. Szlávecske gmajne áldovi v-got. 5, vk. 5; z-G. Petrôvszke gmajne áldovi v-got. 20, vk. 20; z-Kri'zevszke gmajne áldovi v-got. 396, v-nat. 54, vk. 450; z-Hodoske gmajne áldovi v-got. 610, v-nat. 485, vk. 1095; z-D. Lendavszke gmajne áldovi v-got. 670, vk. 670; z-Domajnsevszke i Morávszke gmajne áldovov nê bilô nikaj; osznovleníci szo plácsali v-got. 23.878, v-nat. 1763, vk. 25.641; od Gustáv A. drûstva 2435·62, z-stajarszki i horvatski nasi bratov darila 300, z-vogrskoga od nasi rojákov 200, z-Amerike 639·25, z-odaje 1058·75, z-to'zb zglîshanya 825, z-csaszopíszov odaje 557, od dr'zavne podpore 9948, z-rázlocsní dugo-vány 1129·50 Din.

Obmerkanye: v-püconszkoj fari vküp dâno 'zito 608 kg. je odáno za 1216 din. i tak v-pêneze vzeto. Psenica je na prísesztno leto zadr'zána. V-Hodoskoj fari darüvano szilje je tüdi

odáno za 600 din i v-pénez notrijemánye szpeleno. V-petróvszkoj fari po gosp. dühovník létne dano 3. metr. i po gmajnaraj darúvano je tudi odáno za 700 din, ali da je po szklenenyi racsúnov plácsano notri, de v-prisesztnoge leta racsúaj pokázano vő.

Vödávanya: Na dugôv placsvanya mesterskím lüdém 31.125·75, na rôrov pomêtanye 204·50, na kürjenyé (drv, prémog, drv 'zaganye i szekanye) 4621·60, na prálkinyo 339·08, na csiscsenye, ribanye 193, poszvét 408·10, na szakacsice i gondnoka plácso 5875, vérszvene potrébcsine 1666, foringe 148, dácsa 320·90 v-betežníkov gaszo 118·70, na podporne cíle 2012, na vecs fele szprávo i elektrike notri szpelanye 3531, na porto 4, na D. Dôma poszvetsvanya sztroske 484·50, na rázlocsna 114, na osznovleníkov hranenyne v-got. 10.277·65, v-nat. 2794, v-k. 13.071·65 Din., vszevküp 64.237·78 Din.

Notrivzétje: 71.221·97 Din., vödávanya 64.237·78 Din., osztánek 6.984·19 Din. z-toga pénez 5.043·39 Din. v-naturáliaj 1.940·80 Din. vrédnoszti. Z-15 osznovleníkov je eden pá z-gosp. Dobrai dobrôte dôbo vszáki dén vu cílom solszkom vrémeni obed i vecsérjo, tak je 14 osznovleníkov 44.898·27 Din. kostalo poprék, mészcsno po ednom 320 dinárov.

Dijacske dom má escse na zídanya sztroskaj zidári, bôtosom i mesterskím lüdém dugá 33.444 din. i od pénez interes plácsati. Premiôncse leto je plácsano 31.125·75 din.

II. Sinyôrszke gasze na düse vönavr'zene sume je zevszé gmajn notri plácsano 12.099·30 din., vödáno 7.269·75 din., osztánek 4799·55 din.

III. Sinyôrszke podpornice notri vzéjtje je: 9848·85 din. na vödávanye odloceno 8.500 din. Od té sume popolinésa vópokázanye v-drúgom meszti bode vópokázano.

IV. Csaszopízzov racsún. Notrijemánye: prem. leta osztánek 21.426·12, kalendaria notrijemánye 26.898·25, interes 919·14, naprêplacsilo D. Liszta i darila 19.834·75, verenávuk kníg 2726, za konfirmandusne szp. liszti 380, vu od D. liszta oglasuvany 1080, poszjila nazá plácsanye 2700 Din. vszevküp 75.414·26 Din.

Vödávonye: 2300 expl. kalendaria stampanye 13.800, porcia 182, postnána i pakívanye, odposílyane v Ameriko 721, Düsevni liszt stampanya 28.152, dácsa 254, postni sztroski (navéksé v-Ameriko posílaní) 144·23, na papére, tento i. t. v. 190, reditelszvi honorácia 2500, na No-

vo Vrbaszki Diakonisz dom 200, na rázlocsna 50 Din.. vszevküp 46.193·23 Din.

Notrivzétje: 75.414·26 Din., vödávanya: 46.193·23 Din., osztánek: 29.221·03 Din.

Rázlocsni máli glászi.

Radoszti glász. „Verna je ta rēcs i vsze-
ga gorivzétjá je vrédná: kâ je Krisztus Jezus
prisao na ete szvét grésnikej zvelicsávat, z-steri
szem jasz te prvi. (I. Tim. 1, 15.)

Razsirjenye sôl. Andrejci razs. v 2 razr.,
Fokovci razs. v 3 razr., Gederovci razs. v 3
razr., Kupsinci razs. v 3 razr., Puconci razs.
v 4 razr., Serdica razs. v 4 razr., Strukovci razs.
v 2 razr., Vidonci razs. v 4 razr., Vučja gomila
razs. v 2 razr. — Zakâ sze pa nerazsiri Mos-
csanszka sola, gde je itak predoszta otrok i je
ta sola v prvésem csaszi ze dvarazredna bila?
Zakâ sze neodpré ze ednok znôvics Otovszka
sola? Pri vszem tom razsirjavanyi je pa celô
fazalosztno tô, ka na vsza tá nôva mêsza tû-
hînszki r. kat. vucsitelje prídejo, ár szvoji ne-
mamo.

V-Püconszkoj fari je na Prêkmursko Ev.
Podpornico szledécsi áldov vküpnabráni: 1) mos-
nya na szvétek reformácie je prineszla 164·50,
2.) na Trikrálovo pri podpornoj bo'zoz szlu'zbi
offertorium 327·20, 3.) po vesznicaj nabráni áld-
ov: Andrejci 30, Bokrači 32·50, Brezovci 73·50,
Dolina 31·50, Gorica 50·25, Krnci 21, Lemerje
40·50, Markisavci 115, Moscsanci 40·50, Pecsa-
rovci 69, Polana 56, Predanovci 100, Puconci
124, Pu'zavci 60, Szebeborci 26, Salamenci 76·75,
Vanecsa 61, tak v-17-ti obcsinaj je vküpeprislo
1007·50, 4.) vu cérkvi bodôcsi podporni ladicaj
je bilo 55·80, 5.) Konfirmandusov áldov 511·50,
6) Poszembni dár 20 din. Vszevküp je tak dano
na Podpornico 2086·50 dinárov.

Törma zidanye v-Kutini. Vu Kutine má-
loj, ali vere vréloj gmajni je májusa 19. toga
djáni doli k-molitvárnici zidanoga törma funda-
mentni kamen po Tarcaj ev. dühovník. K-zid-
danyi potrébne sztroske z-gmajnszki hramôv
nenücani lokálov árende i z-drugi áldovov bodo
pokrili. Törem de blúzi 20 m. visziki i tak z-
szvojov scsapinátov obrázkov olépi váraséka
kép. Poszembna hvála sze dosztája Zagorka cig-
lenic ravnitelszta za pet jezero falátov darú-
vanoga cigla, steroga je gmajna po g. Dr. Popp
szrédszti dobila; varaske zajednice, stera je

potreben lész darüvala i k-koncovi zagrebecské gradjevinszke sekcie in'zaléra, kí je brezplácsno odpravo merarszta ópravo. Schneider János vodni zidár i Guttrunk János kurátor vodita zdanye. Hvále vrétno je verníkov neobrúdavno vrsenye pri zídanyi, ali escse véksa hvála drúgim vere verníkom, kí z-neosztranyenov nágilnosztijov hstijo na pomôcs drúge vere szlabésim bratom szvojim. Té z-isztinom naszledújego návuk Krisztusov i ne držijo za gréh zmágati one, kí pomôcs potrebújego. Ne szlísijo med tákse, kí bi sze radívali pogübelnoszti oni, kí tündi zíveti scséjo.

T. A.

Gorijemánye osznovleníkov vu ev. diacsí dom. Opominajo sze rodítelje, kí na prisesztno solszko leto szvojo deco vu diacsí dom naménijo notri dati, naj sze pri ravnitelszta predsedniki, pri gospz. Kováts Stevan si nyôri do augusztus 20.-ga zglászijo. Z-ednim na znáne dámó, ka sze dekline proti célomi placisili tündi vzemejо. Kak szmo 'ze informérani, vísji razrédje 5—7 sze tündi odpréjo, no csi szo tá zbriszati namenyeni bili. Poszbená znána sze interesantním z-recsjov dájo. **Ravnitelszta.**

Voltaire, híresen francuski piszátel, kí je od 1694-toga do 1778.-ga leta 'zivo, je pri vszoz szvojoj velikoj módroszti velki nepriatél vere bio. Zevezákoga szvétoga dugoványa sze je norcsáro. Tô je písaao, ka za 100 lét biblie 'ze niscse nede csteo, szamo vu múzeumaj csi do jo, kak sztáro indasnye blágo kázali. Sztô lét je 'ze vise preteklo. Voltaire je kak gréhsen, Bogá tajécsi cslovek premíno. Oda sze nyemi je szmrí približávala, doktori je zaprva polojno, szledi pa célo szvojo vréndoszt tá obétao, naj nyemi li malo podúza 'zitek. Nateliko sze je sztrahso vmréti. — Vu szlédnyem szmrí boji je szamo teliko proszo pri szmrtnoj poszteli sztojécse priátele, naj k-nyemi pozovéjo dühovnika, da po'zaluje szvoje gréhe, szpové sze i vő sze zmirí z-Krisztusom, koga je telikorát zbantüvao. Nepobo'zni nyegovi priateli sze nyemi né szpunili toga szlédnyega 'zelénya. Premíno je vu nezgovornoj cágloszti.

Sztô lét vise vrémena je preteklo 'ze od Voltaire szmrí mao i ka je z-znyegovoga prorekívanya? Biblio od dnéva do dnéva vecs i vecs národa csté. Razsürjáva sze tá szv. kniga po célem szvéti, med vszémi národní zemlé. Ti spotári preidejo, ali rēcs Bo'za osztáne naveke!

Pred nemske držáve orszacski gyüllés je edna právde náloga dána, pôlege stere meszto doténsyi držávni sôl nazá scséjo posztaviti verszke solé. Cslovecánszta je tak obhodilo, kak te Biblie húdi szin, nazá sze zacsinya povrnôti k-szvojemi osztávlonomi nebeszkomi Ocsi. V-Nemškom országi szo 'ze previdili, ka brezi verenávuka vcsenyá, pôlege vsze globoke szvetszke znanoszti, húdodelníke, nepobo'zne, práznoha szrdca, szebicsne, neszrecsne lúdi gájijo z-decé, stera csi gori zraszíté, dalecs blôdi od onoga szvétoga cila, steroga doszégnotti je Bôg zravnao za csloveka. V-nemškom szo sze 'ze szpôtili, nazá sze 'zeléjo povrnôti k-prvësim solam, stere szo teliko bogábojéci, posteni, vu jákoszti 'zivôksi lúdi gajila na bláj'zenszta i blagoszlov národa. Kapa pri nász gda pridejo na té pravice szpoznanye? Nebi sze nam skôdilo od nemcov tündi kaj vcsiti!

Nas nôvi cérkevni voditel, Dr. Popp Filip, szo juniusa 19. v Sarajevói ôszvetno instalirani po Schäfer kraj. podpredsedniki vu csészt krajinszka cérkevnoga presidenta. Pri toj príliki szo ôszvetno predgo meli na podlagi evg. Jánosa 14, 6. Popoldnévi szo pa evangelizácijszko naprédávanye držali sarajevszkoj gmâni od téme: »Ti i twoja dûsa.« Nôva csészt násemi jákodobromi priateli doszta i tézko delo znamenûje, ali známo, ka vu intereszi nase univerzálne cérkvi tô 'zmetno dûznoszt tündi radi vzemejо na szébe. Vüpamo sze, ka z-pomocjov Bogá, z-vkùpdelanyem verebratov i dühovnikov szvojo csészt nászhajno bodo szpunyávali na dobro násoj cérkvi!

Razpis. Pri evang. osn. šoli v Puconci se potom ofertalne licitacié odda stolarsko delo glede dobave novih šolskikh klopi. Pismene ponudbe je vložiti do 25. t. m. pri predsedniku kr. šolskega odbora v Puconci, gde so na pogled pogoji i načrti.

Dári na Diacsí Dom v püconszkoj fari po zlatoj knigi: Kühár Kálmán (Lukáts) Püconci 20, Domján Lajos Gorica 15, Krancsics Ferenc Borejci 20, Külits Ferenc Brezovci 10, Küronya Stevan Strigova 5, Franko Ferenc Püconci 20, Csarni Ferenc Szebeborci 20, Nemec János Püconci 10, Ocsek Stevan Moravci 10, Füjsz Ferenc Moscsanci 5, Cipott Károly Polana 10, Kováts Lajos 'zenov Montevideo 50, Horváth Sándor Pecsarovci 20, Horváth Lajos Dolina 10, Horváth János Moscsanci 10, Bencsec Árpád Lemerje 20, Külits Mihály Brezovci 10, Fliszár János Amerika 10, Fliszár Ferenc Vanecsa 10 din. Vszém daritelom nájtoplésa hvála!